

O tvarohovém koláčku

Za malebným městečkem bydleli babička s dědečkem. „Babičko, upeč mi koláček,“ poprosil jeden den dědeček. Babička se usmála. „Tak dobře.“ Babička udělala těsto na koláč. Rozdělala těsto na pekáč, na koláč dala tvaroh a vložila pekáč do trouby. Za 45 minut byl koláč hotový. Babička ho přendala na táč a dala na okno vychladnout. Jak tak koláček chladnul, přestalo ho bavit tam jen tak ležet. Zvedl se, skutálel se z okna na zem a už jel po zahrádce k cestě.

Tak si jel po silnici podél lesa a zpíval si svou písničku: „Já koláček, koláček, 45 minut pečený. Já babičce utekl, já dědečkovi utekl.“ Když vtom se před ním objevil pes. „Ty ale voníš koláčku! Já tě asi sním!“ A vtom koláček spustil písničku: „Já koláček, koláček, 45 minut pečený. Já babičce utekl, já dědečkovi utekl a tobě pse, taky uteču!“

Rychle se odkutálel kolem psa, který si toho málem nevšiml. Kutálel se dál po silnici a pak odbočil na lesní cestu.

Tu najednou před ním medvěd. „Mmm, koláčku, ty ale voníš. Asi tě sním!“ a koláček spustil svou písničku: „Já koláček, koláček, 45 minut pečený. Já babičce utekl, já dědečkovi utekl, já psovi utekl a tobě medvědě, taky uteču!“ a začal medvědovi ujíždět. Když už medvěda za sebou neviděl, zpomalil. Koláček si začal zpívat svou písničku.

Po nějakém kusu cesty mu do cesty z křoví skočila liška. Liška ale byla chytřejší než ostatní zvířata. „Á, koláčku, co si to zpíváš za tak hezkou písničku?“ „Tak já ti ji zazpívám.“ A spustil: „Já koláček, koláček, 45 minut pečený. Já babičce utekl, já dědečkovi utekl, já psovi utekl, já medvědovi utekl a tobě, liško, taky uteču!“ Ale liška ho zarazila. „Koláčku, neslyšela sem ji. To víš, už nejsem nejmladší. Pojď, sedni mi na nos a zazpívej mi ji znovu.“ A hloupý koláček si sedl na liščin nos a začal zpívat svou písničku. Liška ho ale při první příležitosti snědla. Jen drobečky na cestě po něm zbyly.

KONEC.

Míša Kuderová